

NEEM JE ZUSTER IN DE MALING

Criminele komedie in drie bedrijven

door

DELIA GROENENDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NEEM JE ZUSTER IN DE MALING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DELIA GROENENDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

INA - Oudere vrouw, die samen met haar zuster, de kapitale woonboerderij “De veilige haven” bewoont. Conservatief type.

TOOS - Zuster van Ina, evenals haar zuster nooit getrouwd geweest en een trouwe kerkgangster.

ARIE - Broer van de zussen, die altijd een losbandige levensstijl heeft gehad en verslaafd is aan alcohol.

Dr. BUZEAU - Huisarts en vertrouweling van de zussen.

RIETJE - Vrouw van Dr. Buzeau, die na een ongeluk functioneert als een kleuter.

ANTOINETTE - Vrouw, die samen met haar man dominee Bram een gezinsvervangend tehuis heeft.

KEE - Assistente van Dr. Buzeau en tweelingzus van dominee Bram.

MADAME DE BOVARY - Medium, dit is een klein dubbelrolletje van Antoinette.

KLEDINGADVIEZEN:

De zusters lopen in een bloemetjesjurk met daaronder donkere kousen. Dr Buzeau draagt een witte jas.

Arie heeft vet haar en draagt een smoezelig kolbert, dat te klein is, met daaronder een broek op hoog water. Rietje draagt sokjes.

NB. Dit stuk is ook uitstekend geschikt voor seniorentoneel.

DECOR:

Het moet een grote woonkeuken van een boerderij voorstellen. Achter een toog linksachter moet de indruk worden gewekt, dat

daar een aanrecht is met koffiezetapparaat en koelkast. In het midden staat een tafel met drie stoelen. Rechtsachter staat een kastje met cd-speler + telefoon. Rechts op de voorgrond een klein model bankje (twee en half zits) waarvandaan je elkaar niet in het gezicht kan kijken vanaf de eethoek. De voordeur zit rechts en in het midden is een opgang naar de andere vertrekken, alles vanuit de zaal gezien.

Opbouw stuk:

Eerste bedrijf: In de avond

Tweede bedrijf: De volgende morgen

Acte 2: Diezelfde middag.

Acte 3: Enige dagen later: de vooravond van het feest.

Derde bedrijf: De dag na het feest.

Acte 2: De volgende dag

Epiloog: De morgen daaropvolgend

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zien we de grote woonkeuken van de boerderij. Aan tafel zit Toos, met een hoofd vol krulspelden aan de ene kant en Ina aan de andere kant. Dr. Buzeau zit geknield voor Ina om de bloeddruk op te nemen. Op de tafel ligt een puzzelboekje met pen en een breiwerkje, dat een beginnende das moet voorstellen. Op haar gat op de grond voor het bankje zit Rietje, die de hele tijd met een pop zit te spelen. Aan, uit kleden, haren kammen en toedekken in de poppenwagen. Soms loopt ze er een stukje mee.

BUZEAU: (*doet stethoscoop af*) Ja dat is inderdaad veel en veels te hoog.

TOOS: Ziet u nu wel, ik heb u niet voor niets op uw vrije avond laten komen.

INA: En wat nu?

BUZEAU: Ik zal u in plaats van een pil van 150 gram, eentje van 300 gram voorschrijven.

TOOS: En wie moet dat gaan halen in de apotheek. Ik niet, ik ga s'avonds als het donker is voor geen prijs meer naar buiten. Dan lopen er maar allemaal van die enge verkrachters rond. Ik moet er niet aan denken.

BUZEAU: (*zucht*) Ik zal wel even vragen of Kee, mijn assistente het voor u gaat halen.

TOOS: Weet u hoe het komt dat mijn zuster zo'n hoge bloeddruk heeft? Dat komt allemaal door onze broer Arie, die alcoholist, die zijn hele leven al gedaan heeft wat God verboden heeft. Wat we daar wel niet allemaal met meegemaakt hebben de laatste tijd.

BUZEAU: (*tot Ina*) Vertelt u eens.

INA: Mijn broer is altijd zeeman geweest op de grote vaart en in elke haven was het hoeren en snoeren. Een schande voor onze familie.

TOOS: En de drank kon hij ook niet laten staan. Daar ging wat een geld doorheen bij hem, als hij het had was het zo weg. Dan liet hij zich met de taxi vervoeren naar een of andere gokhal en daarna wipte hij nog binnen bij een bordeel.

INA: Ons moeder zaliger was blij als hij weer op zee zat.

TOOS: Toen onze ouders overleden waren, erfden wij met ons drieën de boerderij. Maar Arie wilde liever geld zien en toen hebben we hem uitgekocht.

INA: En in no time heeft hij toen de hele erfenis verkwanseld.

BUZEAU: Maar waar woont hij nu, hij is nu toch gepensioneerd.?

TOOS: Ja daar gaat de hele toestand nu juist om. Tot voor kort woonde hij bij een bevriende boer. Hij mocht daar in ruil voor wat werk op het land in een klein oud landarbeidershuisje wonen.

INA: Maar dat heeft die stommerd ook weer verknoeid. s'Ochtends sliep hij zijn roes uit en van het werk kwam steeds minder terecht, toen heeft boer Theo hem helaas de straat op geschopt.

TOOS: Toen stond hij ineens bij ons voor de deur. Jaren heeft hij zich niet laten zien en toen kwam hij vragen of hij bij ons kon wonen. Ina kreeg zowat een rolberoerte.

BUZEAU: Dus u dacht niet, we sluiten de verloren zoon weer in de armen?

INA: O God nee, dat stuk addergebroed zeker. Vroeger was het al zo'n pestkop. Toen we kinderen waren trok hij ons al aan de haren en liet hij ons struikelen.

TOOS: Als hij bij ons had komen wonen, dan hadden mijn zuster en ik binnen de kortste keren tussen zes plankjes gelegen van de ergernis.

BUZEAU: Hoe hebben jullie dat nu op kunnen lossen?

TOOS: We hebben wat afgebeld of er ergens een plekje voor hem was, maar alle sociale pensions zaten vol en bij het leger des heils gaven ze ook niet thuis. We zagen onze geest al dwalen. We voelden gewoon dat onze bloeddruk omhoog schoot en Ina hier begon ook nog te hyperventileren.

INA: Uiteindelijk heeft de dominee en zijn vrouw ons uit de brand geholpen. Zij hebben hem opgenomen in hun gezinsvervangend tehuis.

TOOS: Per gratie Gods, want het is een particulier tehuis, eigenlijk meer bestemd voor de rijken onder ons en zoals u weet heeft Arie geen stuiver, dus we staan zwaar bij de dominee en zijn vrouw in het krijt.

RIETJE: *(is naar de tafel gekomen met haar poppenwagen en haalt het popje eruit en zegt met de kinderlijke stem, die ze altijd heeft tegen Toos)* Wilt u mijn kindje zien?

TOOS: *(pakt het popje)* Ja, dat is een heel lief kindje. *(kijkt er even zogenaamd vertederd naar)*

RIETJE: *(tegen Ina)* Wilt u ook mijn kindje zien? *(Toos geeft de pop aan Ina over tafel. In paniek)* Denkt u aan het hoofdje, u moet haar goed vast houden, ze is nog zo klein. Dr. Buzeau zegt u er nu eens wat van.

BUZEAU: *(staat op en pakt Rietje zachtjes vast)* Kom lieve, je moet deze mensen met rust laten. Ga maar weer lekker op de bank zitten met je kindje. *(hij leidt haar naar de bank, waar ze weer lief gaat)*

spelen)

TOOS: (*geschrokken, als dokter weer zit*) Noemt uw vrouw u Dr. Buzeau?

BUZEAU: (*gelaten*) Ja ze herkent me niet meer na dat vreselijke ongeluk. Haar geheugen is aangetast en iedere dag moest ik haar opnieuw vertellen dat ik haar man ben, daar ben ik op een gegeven moment maar mee gestopt en heb het zo gelaten.

INA: Wat moet dat zwaar voor u zijn.

BUZEAU: Ja ja, overdag is mijn vrouw bij de dagbehandeling in het tehuis van de dominee, maar s'avonds en in het weekend draaien ik en mijn assistente Kee voor de verzorging op. Daarom neem ik haar nu maar mee op mijn visite want Kee was er niet en je kunt haar niet alleen laten... Maar goed uw broer zit nu dus ook in het tehuis van Antoinette.

TOOS: Noemt u haar bij haar voornaam. Ik wist niet dat jullie zo close waren met elkaar.

BUZEAU: Ja wij kennen elkaar al jaren van de Lionsclub.

TOOS: De Lionsclub, wat is dat?

BUZEAU: O, weet u dat dan niet. Dat is een groep van notabelen hier uit de omgeving, die allerhande activiteiten organiseren, waarvan de opbrengst is bestemd voor het goede doel.

TOOS: En de dominee en zijn vrouw zitten daar ook bij?

BUZEAU: (*gaat stethoscoop opbergen in zijn dokterstas en staat dan op*) Ja we zijn al jaren goed bevriend en mijn assistente Kee, is weer een tweelingzus van dominee Bram. Maar goed, ik ga er weer vandoor.

INA: (*schrikt*) O door alle consternatie zijn we nog vergeten u koffie aan te bieden en we hebben ook nog heerlijke vlaai in de ijskast staan. Ach blijft u nog even.

BUZEAU: (*maakt afwerend gebaar*) Een andere keer misschien. Maar eigenlijk hoop ik dat u mij voorlopig niet meer nodig heeft, nu uw broer voor vast in het tehuis zit kunt u immers een beetje tot rust komen.

INA: (*staat op evenals Toos*) Dan laten we u even netjes uit. Ja Arie blijft daar wel. We hebben de dominee en zijn vrouw een flink deel van onze erfenis beloofd als wij komen te overlijden. En als wij handelingonbekwaam worden, doordat wij geestelijk achteruit gaan en opgenomen moeten worden zelfs al eerder.

TOOS: De dominee was heel blij met ons voorstel en wil graag dat we naar de notaris gaan, om het officieel vast te laten leggen. Ach, we hebben beiden geen kinderen en Arie gunnen we het in ieder geval niet dat hij met de opbrengst van ons huis gaat strijken.

BUZEAU: Zo Antoinette en Bram boffen maar. *(tot Rietje)* Kom lieve we gaan. *(gaat haar en haar spulletjes pakken)* Geef deze dames maar een handje en zeg netjes goedendag.

RIETJE: *(geeft twee keer hand)* Dag mevrouw, mag ik volgende keer weer komen spelen?

INA + TOOS: Ja, dat mag je.

BUZEAU: Dus ik stuur Kee nog even naar de apotheek, die vanavond dienst heeft en dan brengt ze het nog even langs. Het kan misschien wel laat worden, want ik weet niet of ze al thuis is.

INA: Dat geeft niet, we gaan toch nooit vroeg naar bed. Bedankt dokter en tot ziens. *(Buzeau en Rietje af. Ina en Toos terug naar tafel, Ina begint aan haar breiwerk en Toos neemt haar puzzelboekje ter hand)* Wat een schat van een man is Dr. Buzeau toch. Ik heb de grootste bewondering voor hem zo als hij met zijn vrouw omgaat na dat vreselijke ongeluk.

TOOS: Ja wat een groot menselijk drama was dat destijds. De man huisarts en zijn vrouw veearts, beiden hadden ze een succesvolle carrière en een stralende toekomst voor de boeg. En dan zo'n stom ongeluk.

INA: Het is toch wat hè, dat je door zuurstofgebrek helemaal gehandicapt raakt, doordat er een koe op je gaat zitten. Boer Theo heeft het er nu nog moeilijk mee, dat hij destijds de stal was uitgelopen en geen eerste hulp heeft kunnen verlenen.

TOOS: Gelukkig helpt Kee hem met de verzorging van zijn vrouw en met het huishouden, daar is ze goed in.

INA: Ja dat gaat haar beter af als het spelen van doktersassistente, dat lijkt werkelijk nergens op. Als je haar belt met een klacht is het altijd: Ja weet ik veel ik heb er geen verstand van. Je kan duidelijk merken dat ze er niet voor geleerd heeft.

TOOS: Ik heb in het dorp horen fluisteren, dat ze helemaal niet mee kon komen op school, maar dat de dokter als goede vriend van de dominee, zijn zus maar aan een baantje geholpen heeft, dat nog enige status had. *(de bel gaat)*

INA: Hé, zal dat Kee al zijn? *(legt haar breiwerk weg en gaat open doen. Voor de deur staat Antoinette met Arie, die ze in zijn kraag gevat naar binnen sleurt. In zijn ene broekzak zit een fles jenever en in zijn andere de playboy. Ze zet hem hardhandig op de bank)*

ANTOINETTE: *(kwaad)* Zo Versluis ga hier maar eens een poosje de beest uithangen, ik ben je spuugzat.

INA + TOOS: *(hevig geschrokken)* Wat is er gebeurd?

ANTOINETTE: *(in staat van opwinding)* Die broer van jullie is werkelijk zo'n a sociaal, schofterig onopgevoed, oversekst en

pesterig wezen, daar lusten de honden geen brood van.

ARIE: *(Arie kijkt in het gesprek dat volgt steeds in zijn seksblaadje, soms likt hij zijn lippen af, dan weer bekijkt, hij het blaadje op zijn kop op de plaats waar de nietjes zitten. De fles jenever heeft hij prominent op de bank gezet en neemt er af en toe een slokje van)*
Nee, een hond lust ook liever een vette worst.

ANTOINETTE: *(kwaad)* Houd je mond Versluis, er werd jou niks gevraagd. *(Arie kijkt weer stoïcijns in zijn blaadje)*

INA: Ja, dat weten wij al langer dan vandaag, maar wat hebben wij daar mee te maken. Hij woont nu toch bij u .

ANTOINETTE: Vanaf nu niet meer. Hij komt weer bij u wonen. De maat is vol, hij heeft mij diep gekrenkt.

TOOS: Maar dat kunt u niet maken. Wij hebben u nog wel een erfenis beloofd.

ANTOINETTE: Dan maar geen erfenis. Ik kan dit niet langer tolereren van die vieze smeerlap.

INA: Ja, maar...

ANTOINETTE: Niks ja maar. De hele week heb ik me ingehouden, maar nu gaat het niet langer. Dat loopt maar scheten en boeren te laten en mijn personeel tegen de billen te tikken.

INA: *(kwaad)* Arie toch, jij verandert ook nooit. Had je toch beter gedragen, je wist toch dat je daar op stand zat.

ARIE: Ja, hihhi, OPSTAND, dat heb ik daar veroorzaakt. Ik heb nog nooit zo gelachen.

ANTOINETTE: Je bedoelt zeker toen je jeukpoeder tussen de lakens van de bewoners had gestrooid. Vreselijk, vreselijk was dat. Ik werd gebeld door de nachtdienst. Ik moest direct komen, ze wisten niet hoe ze het hadden. Alle bewoners stonden in de grote zaal spontaan de horlepiep te dansen, zo leek het.

ARIE: *(komt niet meer bij van het lachen en veegt de tranen uit zijn ogen)* Ik zie het nog voor me hahaha.

ANTOINETTE: En dan gaat hij stiekem naar de afdeling voor dagbehandeling. Dat is ten strengste verboden. Zogenaamd om de mensen daar te vermaken met allerlei flauwe moppen en de mensen vinden het nog leuk ook. Maar dat kun je ze niet kwalijk nemen. Het zijn allemaal mensen met een foutje, die geestelijk in de war zijn zal ik maar zeggen.

TOOS: O, die hebben het gelukkig niet zo in de gaten met wat voor een persoon ze eigenlijk te maken hebben.

ANTOINETTE: Nee, maar ik moet mijn mensen beschermen en rekening houden met de gevoelens van hun familie. Ik trof hem daar aan met op zijn schoot de vrouw van een van onze notabelen

uit het dorp. Ze waren hevig aan het knuffelen en hij noemde haar doodleuk zijn vriendin.

INA: (*hevig ontdaan*) Arie toch waarom doe je zoiets?

ARIE: Ik vond het gewoon lekker.

ANTOINETTE: Maar wat voor mij de deur dicht deed na een week van sarren en terecht wijzen van mijn kant was dat ik vanuit mijn kantoor de tuin inkeek en dat die ouwe viezerik daar stond. Hij lachte naar me toen ie zag dat ik keek. Ik dacht nog eindelijk iets positiefs en zwaaide en lachte terug. Toen draaide hij zich plotseling om, trok zijn broek naar beneden en liet zijn billen zien.

INA + TOOS: (*slaan hand voor mond*) Òòòh... Ongehoord ongehoord.

INA: (*paniekerig*) Maar bedoelt u dat u hem niet meer terug wilt nemen. Dat kan niet hoor, dan worden wij ook gek.

ANTOINETTE: (*staat snel op*) Het spijt me, het is uw broer. Ik ben niet verantwoordelijk voor hem. U zoekt maar een oplossing. Ik ben weg. (*verdwijnt snel*)

INA + TOOS: (*zitten even met de handen in het haar en hun blik gericht op de hemel*) Òòòh... dat ons zoiets nu nog moet overkomen op onze leeftijd.

ARIE: Ach dat takkenwif heeft gewoon geen gevoel voor humor. Zo erg was het allemaal niet. (*staat op en gaat bij de tafel staan*)

TOOS: Je hebt daar zeker ook weer van die schuine moppen zitten vertellen ook.

ARIE: Alleen moppen voor onder de kerstboom.

INA: Ja dat zal wel, laat er maar eens een horen dan.

ARIE: Wat is geel en weegt duizend kilo?

INA + TOOS: (*na enig nadenken*) Geen idee.

ARIE: Twee kanariepieten van vijfhonderd kilo. Hihih!

INA + TOOS: Ja dat is inderdaad een nette, zelfs wij vinden hem aan de flauwe kant.

ARIE: Zie je wel dat ik best meeval. Het ligt gewoon aan dat takkenwif. Gisteren zei ze nog tegen me. Kom op Versluis we gaan in bad. Ik zeg dat is goed, trek je broek dan maar vast uit. Bleek dat ze het anders bedoelde en was ze daar weer boos over.

TOOS: (*hoofdschuddend*) En toen ben je zeker maar helemaal niet in bad geweest?

ARIE: Nee uiteraard niet, alleen is er geen lol aan.

INA: (*heft vingertje*) Als je hier op proef wilt blijven en ik zeg nadrukkelijk: ALS, dan dien je, je wel aan onze opgestelde regels te houden. Regel een is: het hebben van een schoon lijf. Als jij je goede wil wilt tonen dan ga je nu een douche nemen.

ARIE: (*staat op*) Goed, goed, ik ben de beroerdste niet, ik ga al. Ik zal me voorbeeldig gedragen, dat beloof ik jullie.

INA: Dat valt me van je mee, toch nog iets positiefs

ARIE: Willen jullie niet weten wie mijn voorbeeld is dan?

INA: Hè, wat, wat bedoel je?

ARIE: (*om hoekje van de deur hard*) HERMAN BROOD!!! Hihihiiii!
(*verdwijnt*)

INA: Nou we kunnen nog wat beleven met die natnek, als dat zo doorgaat kan ik aan de dokter wel pillen van duizend gram vragen.

TOOS: Morgen ga ik nog wel eens rondbellen of er ergens een plekje voor hem is, in een of ander tehuis voor alcoholisten of zoiets.

INA: Waarom zou er nu wel een plekje zijn. Vorige week heb je toch ook gebeld en toen was er nergens plaats.

TOOS: Ach in zulke tehuizen, gaat er toch geregeld iemand dood. Als die lever eenmaal zover opgezet is dat ie ontploft dan is het gebeurd met de mensen. Ondertussen moet je gewoon zorgen dat je een beetje ontspant. Kom op neem je breiwerkje, dan ga ik weer puzzelen. (*zij pakken de spullen weer op van tafel en beginnen eraan*)

INA: Wat heb je daar voor een puzzel?

TOOS: Een cryptogram.

INA: O, leuk zal ik je weer helpen?

TOOS: Eens even kijken... Welke sleutel geeft gelijk een knal als je hem in het slot steekt?

INA: Eens even denken... Een klaploper!

TOOS: Ja, wat goed van jou dat je dat zo snel weet. Nog een dan : Bedrieglijke slimheid met een sterke bijsmaak?

INA: (*slaat tegen haar mond en kijkt omhoog om na te denken*)
Bedrieglijke slimheid met een sterke bijsmaak... (*enthousiast*) Ja, ik weet hem: een alcoholist!!

TOOS: Wat ben jij goed zeg. Dit is een moeilijke: Een kledingstuk waar je om moet lachen?

INA: (*denkt even na*) Nee, die zou ik zo gauw niet weten.

TOOS: Die weet ik : Een grapjas!!

INA: Hè, gat het lijkt wel een puzzel, die over Arie gaat: Een klaploper, een alcoholist een grapjas.

TOOS: Vind jij Arie een grapjas dan?

INA: Ik niet, maar die mensen van de dagbehandeling in dat tehuis blijktbaar wel.

TOOS: Ach dat zijn toch allemaal mensen waar een steekje aan los is net als bij hem. (*de bel gaat*) O, dat zal Kee dan toch wel zijn met de medicijnen. Ik doe wel even open.

INA: O, dat seksblaadje en die fles jenever liggen nog op de bank, gauw even weghalen, want dat is geen gezicht. *(ze heeft het seksblaadje nog onder haar arm en de fles jenever in haar hand als ze Kee begroet)*

TOOS: Hallo Kee, kom binnen meid.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto